

om Afhjælpling af Præstemangelen til Behandling her i Tinget. Der er dog ganske enkelte Ting, som jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til. Jeg maa saaledes udtale min Beklagelse af, at Kirkeministeren har indført nogle nye Bestemmelser i Forslaget, Bestemmelser, som i mine Øjne ikke er Forbedringer. Jeg sigter herved bl. a. til den Bestemmelse i Forslagets § 1, 6te Stykke, hvori der søges fastslaaet, at ingen af de under Nr. 2—6 nævnte Personer kan beskikkes til Præsteembede i Folketirken, forinden de har fyldt 35 Aar. Det tidligere Forslag fastsatte Alderen til 30 Aar, og jeg maa antage, at Ministeren derved har søgt at imødekomme Ønsker fra Hr. J. Oskar Andersens Side og samtidig søgt at understrege Regeringspartiernes Forkærlighed i al Almindelighed for 35 Aars Alderen. Der er saa meget mere Grund til at antage dette, som Kirkeministeren netop, som Medlem af Udvalget angaaende Afhjælpling af Præstemangelen, har været med til at foreslaa 30 Aars Alderen for de under Nr. 2—6 nævnte Personer.

Der er endvidere indført den nye Bestemmelse, at ingen af de i Forslaget nævnte Mænd — Udtrykket „Mænd“ i Stedet for Personer tør man sikkert ogsaa anse som en Imødekommenhed overfor Hr. J. Oskar Andersen — kan beskikkes til Præster, medmindre de er villige til at aflægge Folketirkens Præsteløfte. Jeg maa overfor denne Bestemmelse igen udtale min Beklagelse over den Indflydelse, som Hensynet til det konservative Folkepartis Ordfører i denne Sag har haft paa Forslagets Affattelse. Jeg tror ganske afgjort, at adskillige Mænd med præstelig Virksomhed bag sig — og det ingenlunde af de daarlige — vil betakke sig for at gaa ind til Præstegeringen under disse Forhold.

Endelig vil jeg atter meget gerne advare imod, at den i 6te Stykke omtalte Prøve i høj Grad faar Karakter af en Eksamen. Jeg gjorde under Forslagets tidligere Behandling her i Tinget opmærksom paa det uheldige i, at denne Prøve kunde faa en saadan Karakter, og dette vilde jeg atter gerne understrege.

Den forestaaende Genforening gør det jo nødvendigt, at Forslaget under en eller Form ophøjes til Lov, og vi vil derfor fra mit Partis Side være villige til at medvirke hertil, idet jeg dog maa bemærke, at jeg nærer et lille bitte, et ganske lille bitte Haab om, at det under den kommende Udvalgsbehandling maa lykkes at

faa nogle af de Mærker fjernet af Forslaget, som Hensynet til det konservative Folkepartis Ordfører i denne Sag har sat paa det.

J. Oskar Andersen: Jeg maa i Modsetning til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Kammersgaard) udtrykke min Glæde over, at dette Forslag fremtræder i den Skikkelse, som det nu har, thi unægtelig var der forskellige Ting, der i høj Grad skæmmede det af den tidligere Kirkeminister Povlsen fremsatte Forslag. Dette Forslag gav vi i øvrigt i Princippet fra mit Partis Side Tilslutning til, idet vi gerne vilde gøre noget for at afhjælpe den eventuelle Præstemangel, men vi maatte dog samtidig tage stærk Afstand fra visse Ting, der bevirkede, at Lovforslaget havde, hvad jeg vil kalde en i høj Grad tvetydig Karakter.

Der var for det første, som der før blev gjort opmærksom paa, Udtrykket „Personer“, som, selv om det blev fortolket rigtigt af den tidligere Minister, dog var af en saadan Art, at man ikke kan forstaa, at man vilde beholde et saadant Udtryk, naar det, som sagt, kunde give Anledning til forskellig Fortolkning. Der var endvidere dette, at man ved en Lejlighedslov som denne vilde indføre et nyt Princip med to Slags Præster. Dette var i og for sig besynderligt, som det ogsaa blev sagt af den nuværende Minister, da han fremsatte Forslaget, og ligeledes af Venstres Ordfører. Men man maatte finde det i endnu højere Grad ubetimeligt og mærkeligt, idet den tidligere Minister havde afgivet udtrykkeligt Løfte om ikke at bringe Ting ind i Forhandlingen under denne Rigsdagssamling, som kunde give Anledning til Splittelse indenfor Kirken; men er der noget, der kan give Anledning til Splittelse, er det netop saadan at ville luske igennem, at vi faar Præstefrihed; saaledes maa jeg betegne det, naar man vil benytte Lejligheden ved en saadan rent foreløbig Lov. Jeg anser det derfor i høj Grad for ikke at være paa sin Plads ved denne Lejlighed at begynde paa en principiel Drøftelse af Præsteløftet. Vi vil fra vort Partis Side til det yderste modsætte os, at der ved et Lovforslag som dette, af rent midlertidig Karakter, indføres en saadan Nyordning, som vil være ensbetydende med en fuldstændig Forandring af Vilkaarene for vor Folketirkens Liv.

Der er en anden Ting ved dette Lovforslag, som man maa rose, nemlig at Midlertidigheden er saa stærkt pointeret,